

zbraní (cvičení služebního) až do opětného nastoupení do práce (§ 5) nedotčeny nároky příslušníků rodiny; rovněž se toto období včítá do doby členství, pokud výše dávek poskytovaných nemocenskou pokladnou jest odstupňována též podle doby členství.

§ 9. — Práva, která přísluší zaměstnancům na základě ustanovení tohoto zákona, nemohou býti služební smlouvou ani zrušena, ani omezena.

§ 10. — Vláda se zmocňuje, aby nařízením upravila obdobně zachování pracovních (služebních) poměrů pro případ mobilisace nebo mimořádného povolání zálohy v míru.

§ 11. — ⁽¹⁾ Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

⁽²⁾ Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr sociální péče a ministr národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v částce 29. Sb. z. a n. ze dne 11. dubna 1925.)

Zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 65, o svátcích a památných dnech republiky Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — Posavadní předpisy o svátcích platí s výhradou ustanovení § 4 napříště pro tyto dny: 1. leden, 6. leden, Nanebevstoupení Páně, Božího Těla, 29. červen, 15. srpen, 1. listopad, 8. prosinec a 25. prosinec.

§ 2. — Památnými dny republiky Československé jsou: 5. červenec, 28. září, 6. červenec, 1. květen a 28. říjen jakožto státní svátek podle zákona ze dne 14. října 1919, č. 555 Sb. z. a n.

§ 3. — Pro den 28. října platí veškerá ustanovení o nedělích.

Politické (policejní) úřady první stolice mohou podle místních poměrů vydati pro veřejné úřady, ústavy, podniky a školy, jakož i pro školy s právem veřejnosti ustanovení směřující k důstojné zevní oslavě tohoto dne.

Neuposlechnutí těchto ustanovení trestají politické (policejní) úřady první stolice (policejní administrativní vrchnosti) pokutou až do 10.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do jednoho měsíce. Nedobytná pokuta budíž proměněna v přiměřené vězení (uzamčení) až do jednoho měsíce.

Pokuty plynou do státní pokladny.

§ 4. — Pro ostatní památné dny, jakož i pro dny vyjmenované v § 1 platí předpisy o nedělích, pokud jde o počítání lhůt, a dále vztahují se na ně ustanovení o klidu nedělním, pokud jde o veřejné úřady, ústavy, podniky a školy veřejné, jakož i školy s právem veřejnosti. Vláda může nařízením stanovit výjimky pro podniky veřejné v zájmu nerušeného jich provozu.

§ 5. — Veškerá dosavadní ustanovení o dnech svátečních, pokud se nesrovnávají s tímto zákonem, jakož i o dnech noremních se zrušují.

Nedotčena zůstávají ustanovení článku 13 zákona ze dne 25. května 1868, č. 49 ř. z., a § 19 zák. čl. LIII:1868.

§ 6. — Provedení tohoto zákona ukládá se ministru vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

§ 7. — Zákon nabývá účinnosti dnem 15. dubna 1925.

(Vyhlášen v částce 30. ze dne 15. dubna 1925.)

Zákon ze dne 3. dubna 1925 č. 67, kterým se zavádí placená dovolená pro zaměstnance.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně: